

Efter straffelovens § 86 skal der ske afkortning i en idømt straf, når den dømte har været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse.

Bestemmelsen gælder imidlertid ikke, når der har været tale om frihedsberøvelse efter bestemmelserne i udlændingelovens § 36.

Forslaget indebærer, at der vil ske afkortning i en idømt straf som følge af frihedsberøvelse efter § 36, stk. 2, 3. pkt., i forbindelse med en straffesag på samme måde, som der sker afkortning efter straffelovens § 86, i tilfælde hvor den dømte har været varetægtsfængslet under straffesagen.

Der vil således efter forslaget ske afkortning i en idømt frihedsstraf med et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen har været. Frihedsberøvelser, der ikke har været i mindst 24 timer, medfører ikke afkortning. Retten kan undtagelsesvis bestemme, at hele straffen skal anses for udstået, selv om den idømte straf er længere end den tid, hvori den dømte har været frihedsberøvet. Hvis en anke afvises eller frafaldes, træffes en sådan afgørelse ved beslutning af den overordnede ret. Er bødestraf idømt, skal det i dommen bestemmes, at bøden eller en del af denne skal anses for udstået.

Afsiger retten efter straffelovens § 58, stk. 1, en såkaldt kombinationsdom, dvs. at det bestemmes, at en del af den forskyldte frihedsstraf skal fuldbyrdes, mens dommen i øvrigt gøres betinget, skal afkortning ske i den ubetingede del af straffen. Det kan dog i dommen bestemmes, at afkortning ikke eller kun delvis skal ske i den ubetingede del af straffen.

Overtræder den dømte vilkårene for en betinget dom, og fastsætter retten i den anledning ved dom straf eller anden retsfølge for den begåede lovovertrædelse, eller træffer retten, hvor straf er fastsat i den betingede dom, afgørelse om fuldbyrdelse af denne straf, jf. straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, vil der på tilsvarende måde ske afkortning i straffen.

Det findes ikke nødvendigt at fastsætte regler om afkortning i de øvrige tilfælde af frihedsberøvelse efter § 36, da frihedsberøvelse i disse tilfælde ikke kan sammenlignes med varetægtsfængsling efter retsplejeloven.

Det bemærkes, at strafafkortningsbestemmelsen i straffelovens § 86 forudsættes at gælde i tilfælde af varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 under en straffesag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af ændringer i retsplejelovens bestemmelser om ransagning og beslag-

læggelse og af ændringerne i anklagemyndighedens struktur, hvorefter betegnelsen »statsadvokatsager« ikke længere anvendes.

Bestemmelserne om ransagning og beslaglæggelse findes nu i retsplejelovens kapitler 73 og 75 b.

Til nr. 20

Forslaget indebærer, at en asylansøgers udeblivelse uden anmeldt lovligt forfald fra at møde hos Direktoratet for Udlændinge eller politiet efter tilsigelse, skal medføre, at asylansøgningen uden videre bortfalder. Der skal således ikke træffes nogen afgørelse om, at asylansøgningen er bortfaldet.

Asylansøgningens bortfald indebærer endvidere, at udlændingen skal udrejse straks, uden at der skal træffes nogen beslutning herom.

Der kan bl.a. være tale om indkaldelser til udførelse af asylansøgningsskema eller indkaldelse til samtale hos Direktoratet for Udlændinge eller afhøring hos politiet.

Det er en betingelse for asylansøgningens bortfald, at udlændingen er udeblevet uden anmeldt lovligt forfald, og at der i forbindelse med tilsigelsen til mødet er givet asylansøgeren oplysning om virkningen af udeblivelse.

Det foreslås endvidere, at Direktoratet for Udlændinge i særlige tilfælde skal kunne beslutte, at en asylansøgning ikke skal anses for bortfaldet, uanset at asylansøgeren er udeblevet uden anmeldt lovligt forfald.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 21

Med forslaget, der er en foreløbig opfølgning på Finansministeriets rapport over turnusundersøgelsen af Direktoratet for Udlændinge, bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler for, i hvilket omfang Direktoratet for Udlændinges opgaver vedrørende centeradministrationen i relation til asylansøgere kan overføres til andre myndigheder.

I rapporten over turnusundersøgelsen tegnes – i overensstemmelse med undersøgelsens kommissorium – rammerne om en administrativ tilrettelæggelse af centeradministrationen, som tillige inddrager landets statsamter.

Turnusundersøgelsen peger således på muligheden af, at det overordnede, centrale ansvar og de planlæggende og koordinerende opgaver i forbindelse med centeradministrationen fremover varetages af Indenrigsministeriets departement, mens de